

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Tomáše Foltase, ve věci žalobce: **I. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2024, čj. OAM-471/ZA-ZA11-ZA06-2024, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2025, čj. 16 Az 30/2024-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Neshledal, že by žalobci v případě návratu do Běloruska hrozilo pronásledování za účast na protivládní demonstraci v roce 2020. Ze zprávy Informace OAMP o Bělorusku ze dne 23. 4. 2024 (dále jen „Informace OAMP“) sice vyplynulo, že k pronásledování osob, které se demonstrací účastnily, stále dochází. Postupně se ale jejich počty snižují. Za relevantní neměl ani žalobcem tvrzenou návštěvu tří „mužů v černém“ u něj doma v roce 2024 po podání žádosti o nový cestovní pas. Ta nemohla podle žalovaného dostatečně prokázat zájem běloruských orgánů o žalobce. Nový cestovní pas mu totiž příslušné úřady vydaly a následně žalobce vycestoval ze země.

[2] Městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný podle něj neshromáždil dostatečné podklady, které by potvrdily, že žalobce již nemůže být v zemi původu za účast na demonstraci v roce 2020 stíhaný. Z Informace OAMP totiž vyplývá, že k pronásledování osob z tohoto důvodu stále dochází. Žalobcova žádost o vydání nového cestovního pasu mohla „aktivovat“ zájem běloruských orgánů.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření účastníků

[3] Žalovaný (stěžovatel) se proti rozsudku městského soudu bránil kasační stížností. Namítal, že městský soud nesprávně posoudil skutkový stav. Azylovému příběhu žalobce bezdůvodně přidal na závažnosti. Pokud by měl být žalobce v zemi původu pronásledovaný, nepodařilo by se mu získat nový cestovní pas a vycestovat ze země původu. Městský soud dále dle stěžovatele nevzal v potaz stěžejní informace vyplývající z Informace OAMP (tj. že počty osob stíhaných za účast na protivládních demonstracích se snižují). Přijatelnost kasační stížnosti spatřoval v tom, že tato otázka ještě nebyla Nejvyšším správním soudem judikatorně řešena.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Jelikož v nyní projednávané věci rozhodoval specializovaný samosoudce, zabýval se Nejvyšší správní soud tím, zda je kasační stížnost přijatelná.

[6] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je nepřijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. Nejvyšší správní soud, *Ostapenko*). Žádný z těchto důvodů není v posuzovaném případě dán.

[7] Stěžovatel namítal, že se možností potenciálního stíhání žalobce zabýval dostatečně a vycházel z relevantních podkladů o bezpečnostní situaci v zemi (zejména z Informace OAMP). Městský soud ale závěry, které z těchto podkladů vyplývají, ve svém rozsudku nerefletoval. Pokud by totiž opravdu došlo k aktivaci zájmu běloruských orgánů o žalobce, nebylo by mu umožněno ze země vycestovat.

[8] Jádrem sporu je tak nesouhlas stěžovatele s hodnocením skutkového stavu městským soudem.

[9] Závěry městského soudu, které v kasační stížnosti stěžovatel zpochybňuje, jsou přezkoumatelné, logické a je z nich dostatečně jasné, jaké pochybení městský soud stěžovateli vytýkal. Z rozsudku lze seznat, že městský soud na základě spisového materiálu dospěl k závěru, že si stěžovatel nemohl učinit spolehlivý závěr o tom, že žalobci v zemi původu nehrozí pronásledování. Z Informace OAMP totiž vyplývá, že běloruský režim i nadále vyhledává osoby, které se stejně jako žalobce účastnily demonstrací v roce 2020. Zájem režimu o osobu žalobce navíc mohla aktivovat žalobcova žádost o vydání nového cestovního pasu. S tím mohla souviset i žalobcem uváděná návštěva tří „mužů v černém“ v místě jeho bydliště. Městský soud proto uzavřel, že žalovaný neshromáždil dostatečné podklady, které by vyloučily věrohodnost žalobce. Naopak možnost stíhání za demonstrace v roce 2020 byla podklady prokázána.

pokračování

[10] Lze doplnit, že městský soud azylový příběh žalobce neshledal bez dalšího pravdivým. Naopak sám vyjádřil jisté pochybnosti o jeho věrohodnosti; tu ale žalovaný přesvědčivě nevyvrátil.

[11] Nad rámec uvedeného považuje Nejvyšší správní soud za vhodné se vyjádřit ke stěžovatelově přesvědčení o přijatelnosti kasační stížnosti. Důvod přijatelnosti spočívající v dosud neřešené právní otázce se ze své povahy týká otázek obecnějších, resp. dopadá na výklad právních předpisů, jež má (zobecnující) význam pro další soudní i správní praxi. Nejvyšší správní soud proto nepovažuje za otázku dosud nejudikovanou posouzení toho, zda městský (krajský) soud v konkrétní věci správně vyhodnotil tvrzení žalobce. Šlo by totiž o vytváření judikatury ohledně dílčích skutkových otázek, nikoliv ohledně obecnějších právních otázek (usnesení NSS ze dne 11. 8. 2023, čj. 8 As 120/2022-28, bod 9 a ze dne 20. 10. 2023, čj. 8 As 166/2025-320, bod 11).

[12] Lze uzavřít, že kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. V daném případě nedošlo ani k zásadnímu pochybení městského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O nároku na náhradu nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a náhradu nákladů mu proto nelze přiznat. Žalobci, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. října 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu